

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ – MM

ဝိတ်ဝိညာဉ်ကိုးပါးနှင့် နဂါးအင်ပါယာ

(ချာထျန်းချန်)

(Chapter 1 - 15)

စာစဉ် - ၁

Chapter 1

စစ်နတ်ဘုရားပြန်လည်မွေးဖွားလာခြင်း

သိုင်းနတ်ဘုရားတိုက်၊ ဝမ်ကျုံး မြို့တော်။

ရှင်းကျန်း တစ်ယောက် ရုတ်တရက် နိုးထလာတော့ သစ်မွေးသားနဲ့ လုပ်ထားသော ကုတင်ပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေတာကို သိလိုက်ရပါသည်။ ကုတင်ဘေးမှာတော့ အသက် ၁၂ နှစ် ၁၃နှစ်လောက်ရှိပုံရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က စကားပြောနေရင်းနဲ့ သူမလက်တွေကို ဆုပ်နယ်နေခဲ့ပါတယ်။

"အစ်ကိုကြီး ကျေးဇူးပြုပြီး ထပါတော့။ မသေပါနဲ့ဦး။ လင်းအာ အစ်ကိုကြီး ကျန်းချန်းမရှိပဲ မနေနိုင်ဘူး။"

ရှင်းကျန်းက သိုင်းနတ်ဘုရားတိုက်ကြီး၏ ထိပ်ပိုင်းစစ်နတ်ဘုရား ဆယ်ယောက်စာရင်းဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်က အခြားစစ်နတ်ဘုရားလေးယောက်ရဲ့ ပိုင်းရံပိတ်ဆို့သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီး သူရဲ့ မူလစိတ်ဝိညာဉ်လေးတစ်ခုသာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။

သူ့အဖေဖြစ်တဲ့ ချူဇန်က ဘာအကြောင်းအရာမှ မရှိပဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီးနောက် မျိုးနွယ်ထဲမှာ သူနဲ့ သူ့ညီမတို့ရဲ့ အဆင့်အတန်းက ဒီလိုအဖေမဲ့သား ရေနည်းငါးလို နိမ့်ကျလာခဲ့ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်တုန်းက ချူကျန်းချန်က ပိတ်ဆို့နေတဲ့ သွေးကြောတွေနဲ့ မွေးဖွားခဲ့တော့ မကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီအတွက် အခြားသူတွေကို သူ့ကို အမှိုက်အဖြစ်သာ သဘောထားခဲ့ပါတယ်။ အစောပိုင်းက သူ သေချင်ခဲ့ပေမယ့် သူက သူ့ညီမကို လောကကြီးထဲ တစ်ယောက်ထဲ ထားခဲ့ရမှာကို စိုးရိမ်ပူပန်နေတာ

ကြောင့် သူ့ဒေါသတွေကို မြို့သိပ်ပြီး ရှင်သန်ခဲ့ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ယနေ့မှာတော့ ချူတျန်းချန်က အနောက်ဖက်တောင်တန်းတွေ ကနေ အဆင့် နှစ် သူတော်စင်စိတ်ဝိညာဉ်မြက်ပင်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ မြက်ပင်က သိုင်းကျင့်စဉ်ကျင့်သူတစ်ယောက်ကို ပြန်လည်သက်သာလာစေ ဖို့ အာနိသင်ရှိပါတယ်။ အစောပိုင်းမှာ သူက သူ့ညီမလေးကို ပေးဖို့အတွက် ပြန်ယူလာချင်ခဲ့ပေမယ့် သူ့မျိုးနွယ်က ချမ်းသာတဲ့ ကောင်လေးတွေနဲ့ တွေ့ ပြီး အတင်းအကျပ် လွဲပြောင်းခိုင်းခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ရှင်းတျန်းက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အမှီပြုပြီး ပြန်လည် မွေးဖွားလာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ရှင်းတျန်းက ချူတျန်းချန်၏ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ပေါင်းစပ်သွားပြီးနောက် သူ့မှာ ချူတျန်းချန်ရဲ့ မှတ်ဉာဏ်တွေ ကို မှတ်မိနေခဲ့ပါတယ်။

"အင်း ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့နာမည်က ချူတျန်းချန် ။ မဟာစစ်နတ်ဘုရားလို့ နာမည်ခံယူထားတဲ့ မင်းတို့လေးယောက်က အကြောင်းပြချက်မရှိပဲ ငါ့ကို ခိုးကြောင်းခိုးဝှက်တိုက်ခိုက်ရဲတယ်" ချူတျန်းချန်ရဲ့ မျက်ဝန်းက ဖျတ်ခနဲ လက်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာလောက်မှာ ဖြစ် ပျက်ခဲ့တာတွေကို ပြန်အမှတ်ရနေတုန်းပါပဲ။

ချက်ချင်းပဲ ချူတျန်းချန်ရဲ့ အကြည့်တွေက တဖန်ပြန်လည်နူးညံ့သွားခဲ့ပါ တယ်။

"ဟားဟား စိတ်မပူပါနဲ့ အငယ်လေး။ ငါက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သေနိုင်ဦးမှာ လဲ" ချူတျန်းချန်က ထရပ်လိုက်ပြီး အပြုံးနဲ့ပြောလိုက်ပါတယ်။

ထရပ်လိုက်တဲ့ ချူတျန်းချန်ကို ကြည့်ပြီး ချူလင်းအာတစ်ယောက် သူ့ မျက်လုံးမှာ မယုံကြည်နိုင်ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူမက ချူတျန်းချန်ကို ချက်ချင်းဖက်လိုက်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

"အစ်ကိုကြီး အစ်ကိုကြီး သေပြီလို့ ညီမလေးက ထင်လိုက်တာ။ အစ်ကိုကြီးက သေချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ညီမလေးကို ခြောက်လိုက်တာပဲ"

"ရှုံး . . ."

"အဲ့ဒီ မြေးလေးတွေက တကယ့်ကို ရက်စက်တာပဲ။ သေစမ်းကွာ။ ငှါရဲ့ သွေးကြောတွေနဲ့ ကြွက်သားတွေ ပိတ်ဆို့ပျက်စီးနေတာပဲ။ ဒါက ငါ့အတွက် ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ စောင့်ကြည့်လိုက်ပါ။ နောက် ခုနှစ်ရက်ကြာရင် ငါ မင်းတို့ အရူးကောင်တွေကို ဖျက်ဆီးပြမယ်" ချူတျန်းချန်က သူ့စိတ်ထဲက နေ တိတ်တဆိတ် တွေးလိုက်ပါတယ်။

"အငယ်လေး စိတ်မပူနဲ့တော့။ ငါက မင်းလက်ထပ်တာကို စောင့်ကြည့်ဦးမှာ။ ငါက ဒီလို လွယ်လွယ်နဲ့ သေနိုင်ရိုးလား" ချူတျန်းချန်က လင်းအာခေါင်းကို ညင်သာစွာ ပွတ်သပ်လိုက်ပြီး နူးညံ့စွာ ပြောလိုက်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ယခင်ခန္ဓာကိုယ် မှတ်ဉာဉ်အရ လင်းအာအပေါ် အလွန်ချစ်မြတ်နိုးတာကို သတိရလိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ ညီမလေးသဖွယ် ဆက်ဆံတာ သဘာဝကျပါတယ်။

"ဟမ့် လင်းအာက လက်မထပ်ချင်ပါဘူး။ လင်းအာက အစ်ကိုကြီးဘေးမှာပဲ နေချင်တာ" လင်းအာက သူမရဲ့ မျက်ရည်တွေကို သုတ်လိုက်ပြီး ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

"အိုး . ဒါပေါ့ အငယ်လေးရဲ့ ။ ဒါနဲ့ အဟွတ် အဟွတ် ၊ ညီမလေးမှာ ရွှေတွေ အများကြီး ရှိတယ်မှတ်လား။ အခု အစ်ကိုကြီးကို နည်းနည်းလောက် ပေးပါဦး" ချူတျန်းချန်က အနည်းငယ် ကိုးရိုးကားယားနိုင်သလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ပထမမျိုးဆက်၏ စစ်နတ်ဘုရားက မိန်းကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်ဆီကနေ ပိုက်ဆံတွေ ချေးငှားနေရတော့ တကယ့်ကို အဆင်မပြေခဲ့ဘူးလေ။

ဒါပေမယ့်လည်း အခြားနည်းလမ်းမရှိခဲ့ပါဘူး။ သူက မျိုးနွယ်ထဲမှာ ဘာ ကောင်မှ မဟုတ်ခဲ့ဘူးလေ။ အခြားသူတွေရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာတော့ သူက မျိုး နွယ်ဆီကနေ ရွှေတွေကို ရနိုင်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ထက်သာမက အစေခံ တွေထက်တောင် နိမ့်ကျပါတယ်။

အခု သူ့သွေးကြောတွေက ပိတ်ဆို့ခံထားရပြီး သူက အဲဒါကို ပြန်ဖွင့်မယ် ဆိုရင် ဆေးတွေ ဝယ်မှ ဖြစ်မှာပါ။ သူ့မှာ ပိုက်ဆံမရှိပဲ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူက ဝယ်နိုင်မှာလဲ။

ကြက်သွေးရောင်ရွှေ၊ ခရမ်းရောင်ရွှေတွေက သိုင်းနတ်ဘုရားတိုက်ကြီး မှာ အသုံးပြုတဲ့ ငွေကြေးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ခရမ်းရောင်ရွှေတစ်တေးလ်က သာမန်ရွှေ တစ်ရာတေးလ်လောက်နဲ့ ညီမျှပါတယ်။ ဒုတိယအဆင့် ဆေးပင် တွေ ဝယ်ချင်တယ်ဆိုရင် ရိုးရိုးရွှေ တစ်ဆယ်တေးလ်လောက် ကုန်ကျနိုင်ပါ တယ်။ အဆင့် သုံးနဲ့ အဆင့်လေး ဆေးတွေအဖြစ် သူ ပြန်လည်သန့်စင်နိုင် ခဲ့ရင် ဈေးက အတော်မြင့်သွားမှာပါ။

အဆင့်သုံး ဆေးအတွက်ဆိုရင် သန့်စင်သောရွှေ ၁၀၀ တေးလ်နဲ့ အဆင့် လေး ဆေးအတွက်ဆိုရင် သန့်စင်သော ရွှေ ၅၀၀ တေးလ်လောက် ရနိုင်ပါ တယ်။

သန့်စင်သောရွှေ ၁၀၀ တေးလ်ဆိုရင် သာမန်လူတစ်ယောက် သူ့တစ်ဘဝ လုံး စားသောက်နေထိုင်ဖို့ လုံလောက်ပါတယ်။

သူမအစ်ကိုက ဘာလုပ်မှာကို မသိသော်လည်း ချူလင်းအာက သူမ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ ရွှေတွေကို ထုတ်ယူလိုက်ပါတယ်။ သူမ သိမ်းဆည်း ထားတဲ့ ခရမ်းရောင်ရွှေသုံးတေးလ်က ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ယူ ပြီး သူမရဲ့ ကိုယ်ပိုင် စိတ်ဝိညာဉ်ဆေးရည်ဖော်စပ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

"ဒီလောက်နဲ့ မလုံလောက်သေးဘူး" ချူကျန်းချန်က ညည်းညူလိုက်ပါ

တယ်။

သူရဲ့ လေသံက တိုးညှင်းပေမယ့် ချူလင်းအာက ကြားလိုက်ပါတယ်။ သူမရဲ့ အစ်ကိုကြီး ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ မသိပေမယ့် ချူတျန်းချန်က မလုံလောက်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တာကို ကြားလိုက်ပါတယ်။ ဒီနေ့မှာတော့ သူမရဲ့ အစ်ကိုကြီးမှာ တစ်ခုခု မှားယွင်းနေတယ်လို့ ရုတ်တရက် သိလိုက်ပါတယ်။ သူမအစ်ကိုကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ လေသံတွေကနေ တဆင့် အရင်ကလို စိတ်ပျက်အားလျော့နေတာတွေ မရှိတော့ပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုတွေ ရှိလာတယ်လို့ ထင်မိလိုက်ပါတယ်။

အခုလို တက်ကြွနေတဲ့ အစ်ကိုကြီးက အရင်တုန်းက တချိန်လုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကို နိမ့်ချနေရတဲ့ အစ်ကိုကြီးထက်စာရင် မဆိုးပါဘူး။ ဒီအတွက် သူမက ထပ်စဉ်းစားမနေတော့ပဲ ခရမ်းရောင်ရွှေနှစ်တေးလ်ကို ထုတ်ယူပြီး ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူမရဲ့ အသက်ကို လိုချင်တယ်ဆိုရင်တောင် တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိပဲ ပေးလိုက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

"အစ်ကိုကြီး ဘယ်လောက်လိုသေးလဲ ညီမလေး သွားချေးလိုက်မယ်"

"အာ . ."

ချူတျန်းချန်က လင်းအာရဲ့ အလေးအနက်အမှုအရာကို ကြည့်လိုက်ပြီး ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ် ရယ်လိုက်ပေမယ့် သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ နွေးထွေးသလို ခံစားနေခဲ့ရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အရင်ဘဝ စစ်နတ်ဘုရားတုန်းက ဒီလို နွေးထွေးမှုမျိုးတွေကို တခါမှ မခံစားခဲ့ပါဘူး။

"အစ်ကိုကြီးက နောက်နေတာပါ။ ဒီလောက်ဆို လုံလောက်ပါတယ်။ ကျင့်စဉ်သွားကျင့်တော့လေ။ အစ်ကိုကြီး အပြင်ခဏသွားဦးမယ်"

"ညီမလေး အစ်ကိုကြီးနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့မယ်လေ။ ချူတျန်းဟူနဲ့ အခြားသူ

တွေက အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းတယ်။ သူတို့တွေက အစ်ကိုကြီးကို နောက်တစ်ခါ ထပ်လုပ်ရဲရင် ညီမလေး သူတို့တွေကို အလွတ်မပေးနိုင်ဘူး။"

"အငယ်လေး ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့ကို ဘယ်သူမှ ဒုက္ခမပေးရဲစေရဘူး" ချူတျန်းချန်ရဲ့ မျက်လုံးတွေကနေ အေးစက်စက် အရိပ်အယောင်တွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

လင်းအာ ထွက်သွားပြီးနောက် ချူတျန်းချန်က ထရပ်လိုက်ပြီး မျိုးနွယ်ကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတယ်။ သူက လင်းအာကို ကာကွယ်ဖို့နဲ့ အခြားသူတွေ သူ့ကို ရန်မရှာနိုင်ဖို့အတွက် သန်မာဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ အခုဆိုရင် လင်းအာက ၁၂ နှစ်ရှိပြီး မျိုးနွယ်က အကြီးအကဲတွေက သူမကို နှစ်ပေါင်းများစွာပြုစုပျိုးထောင်ပြီးတဲ့အခါ သူမရဲ့ ပါရမီက သူတို့တွေအတွက် အရေးကြီးလာခဲ့ပါတယ်။ ချူတျန်းချန်က ဘာမှ မစဉ်းစားခဲ့ပါဘူး။ လင်းအာက သဘာဝဆန်စွာ လှပပြီး သူမရဲ့ပါရမီကလည်း ကောင်းပါတယ်။

ဒါက တကယ်တော့ ချူတျန်းချန် မှန်းဆထားသလိုပါပဲ။ လင်းအာက နောက်သုံးလဆိုရင် အရွယ်ရောက်တော့မှာဖြစ်ပြီး သူမရဲ့ မျိုးနွယ်က သူမကို လက်ဆက်စေချင်ခဲ့ပါတယ်။ မျိုးနွယ်ကနေ သူမကိုချမ်းသာတဲ့ အစွမ်းထက်တဲ့ လူငယ်ဆရာတွေဆီကို မျက်နှာသာပေးဖို့အတွက် လက်ဆောင်အနေနဲ့ ပေးချင်ခဲ့ပါတယ်။

ဆေးလုံးဖော်စပ်တဲ့ အဆောက်အဦးကြီးကို မှော်ဆေးပညာရှင် အစည်းအရုံးလို့လဲ သိကြပါတယ်။ မှော်ဆေးပညာရှင်တွေကို အဆင့်ကိုးဆင့် ခွဲထားပြီး တစ်ဆင့်နဲ့ တစ်ဆင့်ကြားမှာ ကောင်းကင်ကြီးလောက် ကွာခြားပါတယ်။ ချူတျန်းချန်ရဲ့ အရင်ဘဝတုန်းက သူက စစ်ပွဲနတ်ဘုရားတစ်ပါးသာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့မှာ အဆင့်ကိုး မှော်ဆေးပညာရှင်ဆိုတဲ့

ကြောက်မက်ဖွယ်ပုံရိပ်လည်း ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါသေးတယ်။

မှော်ဆေးပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ လိုအပ်ချက်ကတော့ စိတ်ဝိညာဉ် မီးတောက်ရှိဖို့ပါပဲ။ မီးဒြပ်စင်လို့ လူသိများတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ထဲမှာ ရှိတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်မီးတောက်၏ အရောင်အပေါ်မူတည်ပြီး အရည်အချင်းကို ဆုံးဖြတ်ပါတယ်။

အနီ၊ လိမ္မော်၊ အဝါ၊ အစိမ်း၊ စိမ်းပြာ၊ အပြာ၊ ခရမ်း။။ အနီရောင် မီးတောက်က အဆင့်အနိမ့်ဆုံးဖြစ်ပြီး သူ့ကို ပိုင်ဆိုင်သူက အမြင့်ဆုံး ဒုတိယအဆင့် မှော်ဆေးပညာရှင်သာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ခရမ်းရောင်ကတော့ အမြင့်ဆုံး ပါရမီရှင်တွေသာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါတယ်။ အရင်ဘဝတုန်းက ချူ တျန်းချန်က ခရမ်းရောင်စိတ်ဝိညာဉ်မီးတောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး အဲ့ဒီခေတ် မှော်ဆေးပညာရှင်တွေထဲမှာ အရည်အချင်းအရှိဆုံး မှော်ဆေးပညာရှင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

လက်ရှိမှာတော့ ချူတျန်းချန်က မှော်ဆေးအစည်းအရုံးရှေ့မှာ ရပ်နေခဲ့ တော့ ဆေးလုံးဖော်စပ်တဲ့ဆီကနေ ရင်းနှီးတဲ့ ရနံ့တွေကို ရနေခဲ့ပါတယ်။

"ဒီအဆင့် ၂ အခြေခံတည်ထောင်ခြင်းဆေးလုံးကို ဘယ်သူက ဖော်စပ် တာလဲ။ ခွေးမသားတွေ ။ မင်း ဘယ်လိုထိန်းချုပ်နေတာလဲ။ မီးကလဲ ပြင်း သေး၊ ခရမ်းရောင်နှလုံးသားမြက်ကလည်း များလွန်းတယ်။ ဟူး ကျရှုံးမှာ ပါ" ချူတျန်းချန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဟမ့် မင်းက ဆေးလုံးတွေ ဘယ်ဖော်စပ်ရမလဲဆိုတာ သိလို့ ပြောတာ လား။ ခွေးသူတောင်းစား ငှါရှေ့မှာ လမ်းမပိတ်နဲ့။ ဖယ်စမ်း" အေးစက်စက် နှာခေါင်းရှုံ့သံတစ်ခုက ချူတျန်းချန်ရဲ့ နောက်ကနေ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါ တယ်။